

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/1/2019
Identifikačné číslo spisu:	9019200004
Dátum vydania rozhodnutia:	20.02.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:9019200004.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, o odvolaní odsúdeného V. N. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2018, sp. zn. 3Ntc/11/2018, na neverejnom zasadnutí 20. februára 2019 v Bratislave takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného V. N. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len krajský súd) podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov tak, že sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Eisenstadt sp. zn. 15 Hv 10/18w z 27. apríla 2018, právoplatný 27. apríla 2018, ktorým bol občan Slovenskej republiky V. N., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom W. XXXX/XX, Z. - N. O., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, právoplatne uznaný za vinného v prípade bodu A) zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad a ods. 4 číslo 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach; v prípade bodu B) zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 12 tretí prípad rakúskeho Trestného zákonníka a podľa § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad a ods. 4 číslo 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach na tom skutkovom základe, že V. N. je vinný, od januára 2017 od marca 2017 v Bratislave

A./ v rozpore s predpismi omamnú látku v množstve, ktoré dvadsaťpäťnásobne prekročilo hraničnú hodnotu, konkrétne 441,6 gramov metamfetamínu (600 gramov látky Piko, ktorá obsahovala 73,6% čistej omamnej látky), prenechal samostatne stíhanej osobe menom O. Q., ktorý látky prenechal samostatne odsúdenej osobe menom W. N., ktorý látku vyviezol zo Slovenska a doviezol do Rakúska;

B./ činom, ktorý je opísaný pod bodom A./ a ktorý je podľa § 64 ods. 1 číslo 4 rakúskeho Trestného zákonníka trestný aj v tuzemsku prispel k vývozu a k dovozu daného množstva látky v rozpore s

predpismi, pričom vývoz a dovoz vykonala osoba menom W. N. (§ 12 tretí prípad rakúskeho Trestného zákonníka).

Obvinený bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 32 (tridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odsúdený V. N.. V písomných dôvodoch svojho odvolania (č.l. 41-42) uviedol, že jeho rodinné a sociálne väzby sú na území Rakúskej republiky pre jeho osobu lepšie a výhodnejšie ako tie, ktoré by mu boli poskytnuté na území Slovenskej republiky. Odsúdený ďalej uviedol, že má pravidelné prepustenia na slobodu, v ústave je mu umožnené pracovať za mzdu vo výške 300,- € mesačne, pričom jeho rodina, ako aj družka, ktoré žijú a pracujú v Rakúsku majú za to, že podmienky, ktoré sú mu poskytnuté, sú lepšie pre neho aj pre nich, ako ktoré by mu boli poskytnuté na území Slovenskej republiky. Odsúdený ďalej poukázal na rozdielnosť diferenciacie výkonu trestu odňatia slobody, ako aj na úpravu realizácie výkonu trestu, aby nedošlo k zhoršeniu jeho postavenia. Na základe uvedeného odsúdený žiadal Krajský súd v Bratislave, aby vyhovel jeho žiadosti a ponechal vykonávať jemu uložený trest v Rakúskej republike.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval na základe odvolania (podaného v zmysle § 15 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z. z.) podľa § 29 naposledy označeného zákona, teda (subsidiárne) podľa Trestného poriadku, pričom zistil, že krajský súd v prerokúvanej veci správne postupoval podľa oboch dotknutých zákonov a zároveň zistil, že odvolanie odsúdeného V. N. nie je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní rozsudku Krajinského súdu Eisenstadt z 27. apríla 2018, sp. zn. 15 Hv 10/18w postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, keď rozhodol, že uvedený rozsudok súdu Rakúskej republiky vo výroku o vine i treste sa u odsúdeného V. N. uznáva a uložený trest odňatia slobody vykoná na území Slovenskej republiky. Svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Správny je aj záver krajského súdu, že v prerokúvanej veci nebolo potrebné skúmať podmienku obojstrannej trestnosti, nakoľko v osvedčení štát pôvodu (Rakúsko) priradil trestnú činnosť k ustanoveniu § 4 ods. 2, ods. 3 zák. č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov, pričom v štáte pôvodu bol právoplatne odsúdený pre trestný čin, za ktorý mu bolo možné uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 3 roky. V takýchto prípadoch súd neskúma, či ide o trestný čin aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, má na jeho území obvyklý pobyt, a preto sa jeho súhlas na odovzdanie nevyžaduje v zmysle ustanovenia § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Žiadny dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia uvedený v ustanovení § 16 zák. č. 459/2011 Z. z. najvyšší súd nezistil. Rozhodnutie o uznaní a výkone dotknutého rozhodnutia je vecne správne. Správny a odôvodnený je aj výrok krajského súdu o zaradení odsúdeného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, čím nedošlo ani k zhoršeniu postavenia odsúdeného.

S poukázaním na námietky odsúdeného ohľadne rozdielnej diferenciacie výkonu trestu odňatia slobody, ako aj to, že v Rakúsku má lepšie podmienky, je potrebné uviesť, že rozdielnosť úpravy výkonu trestu odňatia slobody nemôže nijako zakladať dôvod pre odmietnutie uznania a vykonania rozhodnutí v zmysle § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov, nakoľko nenastali žiadne zákonné dôvody, pre ktoré by malo byť uznanie a výkon napadnutého rozsudku odmietnuté.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky o odvolaní odsúdeného V. N. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.